KOMISIJA

KOMISIJAS LĒMUMS

(2009. gada 23. janvāris),

ar ko izveido Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju

(Dokuments attiecas uz EEZ)

(2009/77/EK)

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

tā kā:

(1) Kā daļu no tā sauktā Lamfalisī (*Lamfalussy*) procesa Komisija 2001. gada 6. jūnijā pieņēma Lēmumu 2001/527/EK, ar ko izveido Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju [1] (turpmāk tekstā – "Komiteja"). Komiteja sāka darbu 2001. gada 7. jūnijā kā neatkarīga izvērtētāja, diskusiju un padomdevēja iestāde Komisijā vērtspapīru jomā.

(2) Īstenojot Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 9. marta Direktīvu 2005/1/EK, ar ko groza Padomes Direktīvas 73/239/EEK, 85/611/EEK, 91/675/EEK, 92/49/EEK un 93/6/EEK, kā arī Direktīvas 94/19/EK, 98/78/EK, 2000/12/EK, 2001/34/EK, 2002/83/EK un 2002/87/EK, lai izveidotu finanšu pakalpojumu komiteju jaunu organizatorisko struktūru [2], Komisija 2007. gadā pārskatīja Lamfalisī procesu un 2007. gada 20. novembra paziņojumā "Lamfalisī procesa pārskats – pastiprināta uzraudzības konverģence" [3] iepazīstināja ar savu novērtējumu.

(3) Šajā paziņojumā Komisija norādīja uz Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas, Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejas (turpmāk tekstā – "uzraudzītāju komitejas") nozīmi arvien vairāk integrēta Eiropas finanšu tirgus apstākļos. Tika atzīta vajadzība pēc skaidras sistēmas šo komiteju rīcībai un sadarbībai uzraudzības konverģences jomā.

(4) Pārskatot Lamfalisī procesa darbību, Padome aicināja Komisiju precizēt uzraudzītāju komiteju funkcijas un apsvērt visas dažādās iespējas šo komiteju darba stiprināšanai, neapdraudot pašreizējās institucionālās struktūras līdzsvaru un nemazinot uzraudzītāju pārskatatbildību [4].

(5) Eiropadome 2008. gada 13. un 14. marta sanāksmē aicināja strauji uzlabot uzraudzītāju komiteju darbību [5].

(6) Padome 2008. gada 14. maijā [6] aicināja Komisiju pārskatīt Komisijas lēmumus, ar kuriem izveido uzraudzītāju komitejas, lai nodrošinātu šo komiteju pilnvaru un uzdevumu konsekvenci un saskaņotību, kā arī lai stiprinātu to devumu uzraudzības sadarbībā un konverģencē. Padome atzīmēja, ka komitejām ir piešķirami konkrēti un specifiski uzraudzības sadarbības un konverģences veicināšanas uzdevumi, stiprinot to lomu finanšu stabilitātes risku izvērtēšanā. Tādēļ attiecībā uz šīm Komitejas funkcijām un uzdevumiem ir jāpastiprina tiesiskais regulējums.

[1] OV L 191, 13.7.2001., 43. lpp.
[2] OV L 79, 24.3.2005., 9. lpp.
[3] COM(2007) 727, galīgā redakcija.
[4] Padomes 2007. gada 4. decembra secinājumi 15698/07.
[5] Padomes secinājumi 7652/1/08, Rev 1.
[6] Padomes secinājumi 8515/3/08, Rev 3.

(7) Komitejai jādarbojas kā neatkarīgai padomdevēju grupai, kas konsultē Komisiju vērtspapīru jomas jautājumos.

(8) Komitejai arī jāveicina Kopienas tiesību aktu vispārēja, pastāvīga un vienāda īstenošana un to konsekventa piemērošana uzraudzības iestāžu darbā.

(9) Kopienas līmenī Komitejai nav nekādu reglamentējošu pilnvaru. Tai jāveic lietpratēju salīdzinošais novērtējums, jāveicina laba prakse un, lai visā Kopienā palielinātu konverģenci, jāizstrādā nesaistošas pamatnostādnes, ieteikumi un standarti.

(10) Ciešāka divpusēja un daudzpusēja sadarbība uzraudzības jomā ir atkarīga no uzraudzības iestāžu savstarpējās sapratnes un uzticēšanās. Komitejai ir jāveicina šīs sadarbības uzlabošana.

(11) Komitejai ir jāstimulē arī uzraudzības konverģence visā Kopienā. Lai šo mērķi konkretizētu, ir jāizstrādā ieteicošs un papildināms Komitejas uzdevumu saraksts.

(12) Lai risinātu pārrobežu strīdus uzraudzības iestāžu, it īpaši uzraudzītāju kolēģiju, starpā, Komitejai ir jānodrošina brīvprātīgs un nesaistošs starpniecības mehānisms.

(13) Lai, neierobežojot uzraudzības iestāžu pilnvaras, gūtu labumu no Komitejas apkopotās pieredzes, uzraudzības iestādēm ir vajadzīga iespēja iesniegt lietas izskatīšanai Komitejā un saņemt nesaistošu tās atzinumu.

(14) Uzraudzības iestāžu funkciju pamatā ir informācijas apmaiņa starp šīm iestādēm. Tai ir galvenā loma vērtspapīru tirgus efektīvā uzraudzībā un finansiālās stabilitātes nodrošināšanā. Uzraudzības iestādēm vērtspapīru jomas tiesību aktos ir paredzētas precīzas juridiskās saistības attiecībā uz sadarbību un informācijas apmaiņu, savukārt Komitejai ir jāveicina ikdienas informācijas apmaiņa šo iestāžu starpā, ievērojot attiecīgos konfidencialitātes nosacījumus, kas noteikti tiesību aktos, kuri piemērojami šai jomā.

(15) Lai samazinātu uzraudzības pienākumu dublēšanos un tādējādi racionalizētu uzraudzības procesu, kā arī mazinātu tirgus dalībnieku slogu, Komitejai jāveicina uzdevumu deleģēšana starp uzraudzības iestādēm, it sevišķi gadījumos, kas paredzēti atbilstīgajos tiesību aktos.

(16) Lai visu uzraudzītāju kolēģiju starpā sekmētu konverģenci un konsekvenci un tādējādi nodrošinātu līdzvērtīgus nosacījumus, Komitejai jāuzrauga to darbība, taču jāizvairās ierobežot kolēģiju locekļu neatkarību.

(17) Uzraudzības ziņojumu kvalitātei, salīdzināmībai un konsekvencei ir galvenā nozīme attiecībā uz Kopienas uzraudzības pasākumu rentabilitāti un pārrobežu iestāžu atbilstības pienākumu. Komitejai ir jācenšas mazināt pārklāšanos un dublēšanos, kā arī jānodrošina ziņojumu datu salīdzināmība un jāpanāk atbilstīga to kvalitāte.

(18) Kopienas finanšu sistēmas ir cieši saistītas, un notikumi vienā dalībvalstī var nopietni ietekmēt citu dalībvalstu finanšu iestādes un tirgus. Turpina veidoties finanšu konglomerāti, un izzūd atšķirības banku, vērtspapīru un apdrošināšanas nozares uzņēmumu darbībā, tāpēc uzraudzībai dalībvalstu un Kopienas līmenī rodas arvien jauni pārbaudījumi. Lai garantētu finansiālo stabilitāti, Komitejas, Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejas līmenī ir vajadzīga sistēma, kas ļautu laikus atklāt iespējamos draudus dažādās valstīs un dažādās nozarēs un vajadzības gadījumā informēt Komisiju un pārējās komitejas. Turklāt ir būtiski, lai Komiteja nodrošinātu informācijas sniegšanu dalībvalstu finanšu ministrijām un centrālajām bankām. Šajā ziņā Komitejas uzdevums ir noteikt vērtspapīru nozares draudus un regulāri ziņot Komisijai par rezultātu. Par šo novērtējumu ir jāinformē arī Padome. Komitejai ir jāsadarbojas arī ar Eiropas Parlamentu un periodiski jāsniedz tam informācija par situāciju vērtspapīru nozarē. Šajā saistībā Komiteja nedrīkst izpaust informāciju par konkrētām uzraugāmajām organizācijām.

(19) Lai pienācīgi risinātu starpnozaru jautājumus, Komitejas darbības jāsaskaņo ar darbībām, ko veic Eiropas Banku uzraudzītāju komiteja, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteja un Eiropas Centrālo banku sistēmas Banku uzraudzības komiteja. Tas ir īpaši svarīgi, risinot jautājumus, kas saistīti ar iespējamiem starpnozaru draudiem finansiālajai stabilitātei.

(20) Lai novērstu darba dublēšanos un nekonsekvenci, nodrošinātu Komiteju ar aktuālu informāciju un saistībā ar finanšu konglomerātu uzraudzību ļautu tai dalīties informācijā ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju, Komiteja var piedalīties Apvienotajā finanšu konglomerātu komitejā.

(21) Ņemot vērā finanšu pakalpojumu globalizāciju un starptautisko standartu pieaugošo nozīmi, Komitejai jāveicina dialogs un sadarbība arī ar uzraudzības iestādēm ārpus Kopienas.

(22) Ļoti svarīga ir Komitejas pārskatatbildība attiecībā pret Kopienas iestādēm; tai jāatbilst vispāratzītiem standartiem un vienlaikus jāņem vērā uzraudzītāju neatkarība.

(23) Komitejai ir jāizstrādā savs reglaments un pilnībā jāievēro Līgumā paredzētās iestāžu prerogatīvas un institucionālais līdzsvars. Pilnveidotā Komitejas darbības shēma jāpapildina ar uzlabotu darba procesu. Tālab gadījumos, kad nav iespējams panākt vienprātību, atbilstīgi Līguma noteikumiem lēmumi ir jāpieņem ar kvalificētu balsu vairākumu.

(24) Tiesiskās drošības un skaidrības labad Lēmums 2001/527/EK ir jāatceļ,

IR NOLĒMUSI ŠĀDI.

1. pants

Ar šo izveido neatkarīgu Kopienas vērtspapīru jomas konsultatīvo grupu, kuras nosaukums ir Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteja (turpmāk tekstā – "Komiteja").

2. pants

Komiteja pēc savas iniciatīvas vai pēc Komisijas pieprasījuma konsultē Komisiju, it īpaši saistībā ar īstenošanas pasākumu projektu sagatavošanu vērtspapīru jomā, arī attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU).

Pieprasot Komitejai sniegt konsultāciju, Komisija var noteikt termiņu, kurā šī konsultācija ir jāsniedz. Šo termiņu nosaka, ņemot vērā jautājuma steidzamību.

3. pants

Komiteja pilda tai uzticētos uzdevumus un sekmē Kopienas tiesību aktu vispārēju un vienotu īstenošanu un konsekventu piemērošanu, izstrādājot nesaistošus norādījumus, ieteikumus un standartus.

4. pants

1. Komiteja stiprina valstu uzraudzības iestāžu sadarbību vērtspapīru jomā un visā Kopienā sekmē dalībvalstu uzraudzības darbību un pieeju konverģenci. Šai nolūkā tā veic vismaz šādus uzdevumus:

a) gadījumos, kas paredzēti atbilstīgajos tiesību aktos, vai pēc uzraudzības iestādes pieprasījuma nodrošina un veicina starpniecību starp uzraudzības iestādēm;

b) gadījumos, kas paredzēti atbilstīgajos tiesību aktos, vai pēc uzraudzības iestāžu pieprasījuma sniedz tām atzinumus;

c) veicina efektīvu divpusēju vai daudzpusēju informācijas apmaiņu starp uzraudzības iestādēm, ievērojot attiecīgos konfidencialitātes nosacījumus;

d) sekmē uzdevumu deleģēšanu uzraudzības iestāžu starpā, gan nosakot tos uzdevumus, kurus ir iespējams deleģēt, gan veicinot labāko praksi;

e) stimulē uzraudzītāju kolēģiju efektīvu un konsekventu darbību, izstrādājot konkrētas kolēģiju darbības pamatnostādnes, kontrolējot dažādu kolēģiju darba saskaņotību un izplatot labākās prakses piemērus;

f) sekmē kvalitatīvu un vispārēju uzraudzības ziņojumu standartu izstrādi;

g) pārskata Komitejas izstrādāto nesaistošo norādījumu, ieteikumu un standartu praktisko piemērošanu.

2. Komiteja pārlūko dalībvalstu uzraudzības darbības un pastāvīgi izvērtē to konverģenci. Komiteja ik gadu ziņo par panākto progresu un konstatē atlikušos šķēršļus.

3. Lai veicinātu vienotu uzraudzības pieeju, Komiteja izstrādā jaunus praktiskus konverģences instrumentus.

5. pants

1. Komiteja pārrauga un izvērtē situāciju vērtspapīru nozarē un vajadzības gadījumā informē Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju un Komisiju. Komiteja nodrošina dalībvalstu finanšu ministriju un centrālo banku informēšanu par iespējamām vai gaidāmām problēmām.

2. Vismaz divas reizes gadā Komiteja sniedz Komisijai mikroekonomisko tendenču, iespējamo risku un apdraudējumu izvērtējumu vērtspapīru nozarē.

Šajā izvērtējumā Komiteja iekļauj galveno risku un apdraudējumu klasifikāciju un norāda, cik lielā mērā šie riski un apdraudējumi ir bīstami finansiālajai stabilitātei, kā arī iesaka vajadzīgās profilaktiskās un koriģējošās darbības.

Par šo izvērtējumu informē Padomi.

3. Komiteja sagatavo tādas procedūras, kas ļauj uzraudzības iestādēm nekavējoties reaģēt. Vajadzības gadījumā Komiteja sekmē kopīga Kopienas uzraudzītāju vērtējuma izstrādi attiecībā uz riskiem un apdraudējumiem, kas var negatīvi ietekmēt Kopienas finansiālās sistēmas stabilitāti.

4. Cieši sadarbojoties ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju, Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju un Eiropas Centrālo banku sistēmas Banku uzraudzības komiteju, Komiteja nodrošina pietiekamu darbības segumu attiecībā uz aktuālo starpnozaru situāciju, riskiem un apdraudējumiem.

6. pants

1. Komiteja veicina vienotas uzraudzības prakses izstrādi gan vērtspapīru jomā, gan starpnozaru līmenī ciešā sadarbībā ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju.

2. Šai nolūkā tā sagatavo nozaru un starpnozaru apmācības programmas, sekmē darbinieku apmaiņu un stimulē kompetentās iestādes aktīvāk izmantot personāla rotācijas shēmas, apvienotās kontroles grupas, uzraudzības apmeklējumus un citus līdzekļus.

3. Lai veicinātu vienotas uzraudzības prakses izveidi, Komiteja attiecīgos gadījumos izstrādā jaunus instrumentus.

4. Komiteja stiprina sadarbību ar trešo valstu uzraudzības iestādēm, it īpaši iesaistot tās kopīgās apmācības programmās.

7. pants

1. Komitejā ir augsta līmeņa pārstāvji no valsts varas iestādēm, kas ir atbildīgas par vērtspapīru nozari, arī par PVKIU. Katra dalībvalsts dalībai Komitejas sanāksmēs norīko augsta līmeņa pārstāvi no savas kompetentās iestādes.

2. Komisija piedalās Komitejas sanāksmēs un norīko augsta līmeņa pārstāvi dalībai tās apspriedēs.

3. Komiteja no savu locekļu vidus ievēl priekšsēdētāju.

4. Komiteja var uzaicināt ekspertus un novērotājus piedalīties tās sanāksmēs.

8. pants

1. Komitejas locekļi apņemas neizpaust informāciju, uz ko attiecas dienesta noslēpums. Visiem diskusiju dalībniekiem ir pienākums ievērot attiecīgos dienesta noslēpuma noteikumus.

2. Ja apspriedes par kādu darba kārtības punktu ir saistītas ar konfidenciālas informācijas apmaiņu par uzraugāmo iestādi, dalību šādās diskusijās var ierobežot tā, ka tajās piedalās tikai tieši iesaistītie locekļi.

9. pants

1. Komiteja regulāri informē Komisiju par savas darbības rezultātiem. Tā regulāri sazinās ar Eiropas Vērtspapīru komiteju, kas izveidota ar Komisijas Lēmumu 2001/528/EK [1], un ar kompetento Eiropas Parlamenta komiteju.

2. Komiteja nodrošina starpnozaru darba saskaņotību finanšu pakalpojumu nozarē, regulāri un cieši sadarbojoties ar Eiropas Banku uzraudzītāju komiteju un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komiteju.

3. Komitejas priekšsēdētājs regulāri, vismaz reizi mēnesī, sazinās ar Eiropas Banku uzraudzītāju komitejas priekšsēdētāju un Eiropas Apdrošināšanas un fondēto pensiju uzraudzītāju komitejas priekšsēdētāju.

10. pants

Komiteja var izveidot darba grupas. Komisiju uzaicina piedalīties darba grupu sanāksmēs kā novērotāju.

11. pants

Komiteja var piedalīties Apvienotajā finanšu konglomerātu komitejā.

[1] OV L 191, 13.7.2001., 45. lpp.

12. pants

Pirms atzinuma nosūtīšanas Komisijai Komiteja laikus veic plašas, atklātas un pārskatāmas konsultācijas ar tirgus dalībniekiem, patērētājiem un tiešajiem lietotājiem. Komiteja publicē konsultāciju rezultātus, ja vien respondents nepieprasa rīkoties citādi.

13. pants

Komiteja katru gadu izstrādā gada darba programmu un līdz oktobra beigām iesniedz to Padomei, Eiropas Parlamentam un Komisijai. Periodiski un vismaz reizi gadā Komiteja informē Padomi, Eiropas Parlamentu un Komisiju par darba programmā norādīto darbību izpildi.

14. pants

Komiteja darbojas pēc tās locekļu vienprātības principa. Ja vienprātību panākt nav iespējams, lēmumus pieņem ar kvalificētu balsu vairākumu. Komitejas locekļu pārstāvju balsis atbilst dalībvalstu balsīm, kā noteikts Līguma 205. panta 2. un 4. punktā.

Komitejas locekļiem, kas nerīkojas saskaņā ar Komitejas pieņemtajām pamatnostādnēm, ieteikumiem, standartiem un citiem pasākumiem, jābūt gataviem izklāstīt šādas izvēles iemeslus.

15. pants

Komiteja pieņem savu reglamentu un organizē savu darbības režīmu.

Attiecībā uz lēmumiem, kas saistīti ar reglamenta grozījumiem un valdes ievēlēšanu un atlaišanu, reglamentā var paredzēt tādas lēmumu pieņemšanas procedūras, kas atšķiras no 14. pantā noteiktajām.

16. pants

Atceļ Lēmumu 2001/527/EK.

17. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 2009. gada 23. janvārī

Komisijas vārdā —
Komisijas loceklis
Charlie McCREEVY